

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๖/๒๔๔๖ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๔๖

๑. เรื่องแจ้งข้อที่ประชุม

- (๑) พ.อ.อุคม โขชาวิชนาวาศี ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุม ๒๒๔
- (๒) นายเตียง ศิริขันธ์ ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุม ๒๒๔

๒. กระตุถาม

- (๑) เรื่อง สดงคชภาคคน ของ นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) ๒๒๔
- (๒) เรื่อง การขอใบเทียบความรู้ ของ นายโสภณ ศุกอริระ (ขอนแก่น) ๒๒๔
- (๓) เรื่อง ส่งเจ้าหน้าที่ไปคอนพันธุมาเล็ก ของ นายภิรมย์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ๒๒๖

๓. ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๒๒๗

๔. ร่างพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๒๓๓

๕. ร่างพระราชบัญญัติขนานการเพื่อการสหกรณ์ พุทธศักราช ๒๔๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๒๓๗

๖. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวง สายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ คอนปลายทาง ในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๔๖ ของรัฐบาล ๒๓๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒/๒๔๘๒ (วิสามัญ) สมัย ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดี ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๔ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุมต่อไป ในวาระต่อไปนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ คือ นายพันเอก
อุทุม โยธาวิเทศน์ ขอลาตลอดสมัยประชุม เพราะต้องไปราชการต่างจังหวัด และ
นายเตียง ศิริขันธ์ขอการประชุมตลอดสมัยประชุมวิสามัญนี้ เนื่องจากป่วย เมื่อไม่มีผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีอนุมัติ

ในวาระต่อไปกรรมาธิการของนายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา เรื่อง
สตกค้ำขาดแคลน

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ฉันขอตั้งกรรมาธิการ
ตั้งต่อไปนี้ ตามที่รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๘๔ ไปแล้ว
เพื่อจัดทำธนบัตรและสตกค้ำ หนี้ปริมาณเพียงพอกับความต้องการของประชาชนจะแก้ไข
จ่ายต่อไปนั้น นับกับที่ความปรากฏอีกว่าสตกค้ำ ๕ สตกค้ำ ๑๐ และเงินสิ่งของรัฐบาล
ซึ่งราษฎรได้ใช้จ่ายแลกเปลี่ยนกันอยู่ทั่วไป ในจังหวัดพระนครและ
ตามต่างจังหวัดนั้นก็ยังคงขาดตกบกพร่องไม่เพียงพอ ย่อมเป็นอุปสรรคแก่การซื้อขาย
แลกเปลี่ยนของราษฎรอยู่ไม่น้อยเลย เรื่องนี้กระทรวงการคลังได้ทราบบ้างหรือประการ
ใด และจะพิจารณาแก้ไขช่วยเหลืออย่างไรบ้างหรือไม่

พล.ต. เกา เดียรเลิศ นริวัฒน์สุขกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กระทรวงการคลังขอตอบว่า เรื่องสตกค้ำไม่พอใช้ในจังหวัดต่าง ๆ กระทรวงการคลัง
ได้ทราบอยู่ก่อนแล้ว ในขณะนี้ได้พยายามแก้ไขอย่างเต็มที่แล้ว จังหวัดใดที่ขาดแคลน
ขอเบิกไปยังกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังก็ได้จ่ายให้ไปแล้วเป็นส่วนมาก เชื้อ

ว่าในไม่ช้าก็คงจะมีพิธีกัน โดยเฉพาะจังหวัดสิงห์บุรี ตามปกติต้องไปเบิกทางจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา กระทรวงการคลังจ่ายสแตงค์ ๑, ๕ และ ๑๐ ให้จังหวัดพระนคร
ศรีอยุธยาเรียบร้อยแล้ว

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ยอมที่จะขอทราบเรียนถามว่า
ขอเท็จจริงอีกต่อไป คือปรากฏว่าบางจังหวัดเจ้าหน้าที่ไม่สนใจในการเบิกสแตงค์ ไป
จากกระทรวงการคลังให้ราษฎรใช้ จึงเกิดอุปสรรคทั่ว ๆ ไป อยู่หลายจังหวัด รัฐบาล
จะแก้ไขอย่างไรดีหรือไม่

พล.ต. เกา เพ็ชรเลิศ บรรณรักษ์กิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ขอเท็จจริงนั้นอีก คือว่าเจ้าหน้าที่ทุก ๆ จังหวัดขอเบิกมายังกระทรวงการคลัง และ
ปรากฏว่าการเบิกสแตงค์ยังมี ปรากฏว่ามากเกินสมควรกว่าเท่าที่เป็นมาแล้ว แต่
ปรากฏว่าประชาชนเองเอาสแตงค์ไปถือไปเก็บไว้ และซึ่งราษฎรบางจังหวัดก็ได้ถูกค้น
พบและจะไต่ส่งศาลต่อไปแล้ว

ประชาชนสภา ฯ : กระหู่ของนายโสภณ ศุภชรี เรื่องการขอใบเทียบความรู้
นายโสภณ ศุภชรี (ขอนแก่น) : สำหรับกระหู่เรื่องนี้ ฉันขอตั้งไว้ ๒ ข้อ
ด้วยกัน สำหรับข้อหลังนี้ เหตุการณ์โคลงเลมมาแล้ว จึงขอถอน ฉันขอตั้งถามเฉพาะ
ข้อเดียวเท่านั้น ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนี้ต่อไปนี้
ข้อ ๑ ปรากฏว่าการขอเทียบความรู้จากเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการนั้นกว่าจะได้ใบ
เทียบความรู้มา บางรายโดยยื่นคำร้องขอใบเทียบตั้ง ๒ - ๓ เดือนก็ยังไม่ได้ จึงขอ
เรียนถามว่าจะกรุณาช่วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องออกใบเทียบความรู้ให้ผู้มีหน้าที่รวดเร็ว
กว่านี้จะไต่หรือไม่

นายเดือน มุนานท์ รัฐมนตรี : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า การออกใบ
เทียบความรู้ เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติโดยรวดเร็วอยู่แล้ว และในขณะนี้ก็ไม่ได้ปรากฏว่ามีราย
ไต่ลาช้า

นายโสภณ ศุภชรี (ขอนแก่น) : ขอเท็จจริงได้เคยมีที่จังหวัดอื่น คือ จังหวัด
ขอนแก่น มีบางรายขอเทียบมีขม ๒ บริเวณ โดยขอเทียบตั้งปีเศษ ซึ่งเจ้าหน้าที่รับ
เงินค่าเทียบไปแล้ว แต่ก็ยังไม่ออกใบเทียบให้

นายเคียน มุนนาค รัฐมนตรี : สำหรับเกี่ยวกับจังหวัดของท่านนั้นการขอเทียบ
มีขม ๒ หรือต่ำกว่า ได้จัดส่งไปหมดแล้ว

นายโสภณ ศุภชรีระ (ขอนแก่น) : ขอประทานโทษ ฟังไม่ชัด
ประธานสภา ฯ : ได้จัดส่งไปหมดแล้ว

นายโสภณ ศุภชรีระ (ขอนแก่น) : การที่จังหวัดของฉันทัดลำชาเช่นนั้น ทาง
กระทรวงศึกษาธิการได้สอบสวนบ้างหรือไม่เห็นเพราะเหตุใดจึงได้ส่งใบเทียบลำชา
เพราะการขอใบเทียบมานั้นคงไปก่อนแล้ว ได้สอบสวนบ้างหรือไม่

นายเคียน มุนนาค รัฐมนตรี : ถ้าหากว่าทางท่านผู้แทนแจ้งว่ารายใดคือหมาย
ความว่าแจ้งชื่อของผู้ที่ขอมาก่อน แล้วกระทรวงจะได้อบรมให้ เพราะเท่าที่สอบถาม
เจ้าหน้าที่ การลำชาที่เกิดขึ้น ๒ - ๓ เดือนนั้นปรากฏว่าไม่มีแล้ว สำหรับที่เกี่ยวกับ
จังหวัดของท่านผู้แทนราษฎร การขอเทียบมีขม ๒ ก็ได้จัดส่งไปแล้ว และการขอเทียบ
มีขม ๔ นั้นมาปลายเดือนธันวาคม ศกนี้ได้ส่งมาเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นก็ยังคงค้าง
อยู่บ้าง แต่ว่าจากเดือนธันวาคมมานี้ก็ไม่ได้ถึง ๓ เดือน

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายโสภณ ศุภชรีระ เรื่องการสอบปลัดศาล

นายโสภณ ศุภชรีระ (ขอนแก่น) : เรื่องมีขึ้นได้ตั้งกระทู้ถามก่อนที่ได้มีการสอบ
ปลัดศาล คราวที่ ๒ ซึ่งอยากได้ให้มีการสอบที่จังหวัดขอนแก่น ซึ่งบัดนี้ก็ได้มีการสอบแล้ว
แล้วจึงขอถอน

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายวงศ์ อนุกุลประชากร เรื่องนำทวน
นครสวรรค์

นายวงศ์ อนุกุลประชากร (นครสวรรค์) : กระทู้ของฉันทัดเป็นกระทู้ถาม ตั้งแต่
เมื่อนำทวน ประธานก็ได้รับความเสียหาย สักวาฬและกัศย เวลามันได้โคลงเล่นแล้ว
ฉันทัดจึงขอถอน

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายพอง สิทธิธรรม เรื่องการเดินเรือใน
แม่น้ำมูล นายพอง สิทธิธรรม ไ้มา กระทู้ต่อไปของนายปริงค์ แก้วปลั่ง เรื่องส่ง
เจ้าหน้าที่ไปคอนหินมาเลิก

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม ดังต่อไปนี้ ตามที่เป็นมาแล้ว และเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ มาของ รามฎกรัตวี ใหญ่
ลักษณะก็ เจ้าของ ชิงชัย ไว้วัยนี้ ปลอยตัวเล็กและระไวในฝูงตัวเมีย ทั้งนี้ เป็นเหตุให้
คุณภาพของม้าเสื่อมลง ขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะส่งเจ้าหน้าที่ไปจัดการคอกม้าขนาด
เล็กตามจังหวัดต่าง ๆ ไດนหรือไม่

พล.ท. พิธิศ เกียรติศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
กระทรวงกลาโหมขอตอบว่า การคอกม้าที่ไม่โคชนาคเป็นงานที่อยู่ในโครงการบำรุงพันธุ์
ม้าของกระทรวงกลาโหม แต่เนื่องจากม้าไทยที่มีชนาคใหญ่มีเป็นจำนวนน้อย ส่วนมาก
เป็นชนาคเล็ก และทาง รัฐบาลในขณะนี้ก็ยังไม่มีพ้อมม้าที่มีชนาคใหญ่เป็นจำนวนเพียงพอที่
จะทดแทนพ้อมม้าชนาคเล็กได้ทั่วไป ในชั้นนี้ก็จะต้องทำการผสมบำรุงพันธุ์โดยมีจุดมุ่งหมาย
ไปในทางปรับปรุงให้มีมากเสียก่อนภายหลังจึงค่อยแก้ไขในทางคุณภาพให้ดีขึ้น เป็นลำดับ
เวลานี้ได้ดำเนินการสำรวจพ้อมม้าและนางม้าในท้องถิ่นต่าง ๆ ให้ทราบจำนวนแน่นอน
เพื่อพิจารณาส่วนสัมพันธ์ในการผสมพันธุ์ และจะใ้ควาหนักในการคอก ตามจังหวัด
ต่าง ๆ ว่าจังหวัดใดควรวาดำการคอกม้าชนาคโค เพราะสภาพของม้าในแต่ละจังหวัดมี
ความเป็นอยู่ต่าง ๆ กัน ก่อนที่จะเริ่มงานทำสายพันธุ์นาคเล็กให้ศูนย์ไปนั้น จำต้องทราบ
สถิติรายละเอียดต่าง ๆ นี้อย่างสมบูรณ์เสียก่อน ทั้งนี้ เพื่อกำหนดงบประมาณบำรุงพันธุ์ม้าไทย จัด
ดำเนินไปอย่างใดนลที่สุด

ประธานสภา ฯ : หมวดว่ากระทู้ ก่อ ไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเพื่อพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ และขอให้เสชชการอ่าน

กรรมการเข้าประจำที่
เสชชการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ คำปรารภ
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙

นายชล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ใครจะขอเรียนถามในการแก้ไขของ
กรรมการในมาตรา ๕ นี้ คือที่กรรมการได้กั้ จุมนั้นในบรรดาค่ามลหรือส่วนของ

คำบล* ออก ในการที่กรมการโคคั้นนั้นมันดีกว่าคำบลต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่ท้องถิ่น ซึ่งมีชุมชนตั้งแต่ ๕ พันคนขึ้นไปหรือไม่อยู่ในเขตที่กรมการโคคั้นออก ถ้าหากว่าเรามีวิธีการที่จะให้เทศบาลเพิ่มขึ้นโดยรวดเร็ว แต่เราบัญญัติไว้ว่าจะต้องมีจำนวนพลเมืองเท่านั้น จะต้องมีรายได้เท่านั้นเท่านี้ วิธีการบัญญัติเช่นนี้มันเข้าใจว่าเทศบาลนั้นจะเกิดขึ้นแพร่หลายภายในประเทศรวดเร็วไม่ได้เป็นอันขาด การที่กฎหมายเขียนไว้เช่นนั้นเป็นเรื่อง เมืองสร้าง เทศบาลมากกว่าเทศบาลจะสร้าง เมืองถ้าเราศึกษาแล้วว่ามันบังคับเราโคไปประกาศใช้ พ.ร.บ. ๖๖ระเบียบเทศบาลเป็นขึ้นมา เทศบาลภายในประเทศเวลานี้มีอยู่เพียง ๑๑๑ แห่งเท่านั้น คำบลต่าง ๆ ในประเทศไทยเรามีถึงกว่า ๕๐๐ คำบล อนึ่ง เท่าที่โคทราบมาการจัดเทศบาลนั้นเรามีการจัดตั้งเทศบาลเพียงปีละ ๑-๒ แห่ง ๔ แห่งเท่านั้น อย่างมากที่สุดก็โคเพียงปีละ ๑๐ แห่ง ถ้ารัฐบาลตั้งเทศบาลขึ้นโคเพียงปีละ ๑๐ แห่งเท่านั้น กว่าเทศบาลจะทั่วถึงไปทุกคำบล คิดดูแล้วก็อาจจะถึงพันปีเท่านั้นเป็นต้น การที่เราจะให้เทศบาลโคขยายไปในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น ย่อมจะเป็นความหวังที่ซำดก ถ้าเช่นนั้นแล้วการปกครองของเราที่ไม่อาจอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่อยู่ข้างนอก ๆ ออกไป เพราะบุคคลที่อยู่ในเขตเทศบาลและที่ตั้งศาลากลางจังหวัดนั้น ถ้าเราจะคิดดูแล้วจะเห็นว่าจำนวนไม่กี่ล้านคน แต่คนที่อยู่ในชนบทมีจำนวนมากกว่า ซึ่งจะไม่โครับแสงสว่างเช่นนี้เลย

นายพัน สุพรรณสาร (กรมการ) : ขอเรียนต่อท่านสมาชิกผู้รับว่า การที่คณะกรรมการโคค้ำว่า "ชุมชนในคำบลหรือส่วนของคำบล* ออกกันไม่ได้ทำให้เสียความหมายของร่างเดิมเลย และก็เป็นไปตามความหมายของท่านที่อภิปรายขึ้นต่อกระทระเป็นแต่เพียงว่าเกี่ยวกับภาษีเท่านั้นเอง ขอให้ท่านโคพิจารณาออกครั้งหนึ่ง หรือไม่เช่นนั้น มันจะอันในทั้ง คือมากกว่า ๕ เทศบาลเมืองโคคนกท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป นี้จะแสดงให้เห็นว่า คือว่าในที่ตั้งศาลากลาง จังหวัดนั้นจะมีชุมชนหนาแน่นหรือไม่ก็ตาม รัฐบาลมีความปรารถนาที่จะก่อตั้งเทศบาลทุกแห่งหน ที่มีส่วนในชนบทต่าง ๆ ที่มีบุคคลหนาแน่น ภาษีโคข้อความในวรรคสอง คือว่า "...หรือท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป....."

มาตรา ๓๔

นายผล แสนสระสี (ขอนแก่น) ข้าพเจ้ามีความสงสัยมาตรา ๓๒ ทวิ ซึ่งยกมือแล้วท่านประธานก็ยังไม่เห็น เพราะฉะนั้นจึงขอประธานซักถามกรรมการสักเล็กน้อย คือ มาตรา ๓๒ ทวิ ซึ่งกรรมการได้เติมไปนั้นในกรณีที่เกี่ยวข้องสมาชิก ซึ่งมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีได้เป็นเทศมนตรี มีสิทธิที่จะรวมกันทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอในกรณีแห่งสภาตำบลหรือตำบลวงประจำจังหวัด ในกรณีแห่งสภาเมืองและสภามณฑล วัตถุประสงค์หรือเทศมนตรีโดยปฏิบัติการผ่าน คือ ความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนและโดยไม่ปฏิบัติการหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ในกรณีสมาชิกร้องกล่าวโทษเทศมนตรีเช่นนี้ ในกฎหมายที่กรรมการได้วางระเบียบวิธีปฏิบัติไว้ว่า หากว่ามีการกล่าวโทษเทศมนตรีขึ้น ในมีการประชุมสมาชิกสภาเทศบาลพร้อมด้วยคณะเทศมนตรีโดยมีข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธานแล้ว การประชุมนี้เป็นการประชุมลับ ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าทำไมจึงเขียนให้ข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธานในการประชุมเช่นนั้น ทางที่ถูกนั้นถ้าจะส่งเสริมเกียรติของสภาเทศบาลแล้ว ควรจะให้มีการประชุมเปิดเผยขึ้นแล้วก็มีมีการเลือกประธานสภาชั่วคราว แล้วก็อภิปรายกันในข้อที่กล่าวโทษเทศมนตรีนั้น เหมาะสมกว่าที่จะให้ข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธาน เพราะในกรณีให้ข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธานนั้น อิทธิพลบางอย่างอาจจะครอบงำสมาชิก ซึ่งอาจจะไม่มีโอกาสที่จะพูดอะไรอย่างแท้จริงหรืออย่างจริงใจ ก็ได้ และการประชุมนี้กรรมการเขียนให้ เป็นการประชุมลับด้วย ซึ่งแท้จริงการประชุมคำทักโทษหรือกล่าวโทษเทศมนตรีนั้นควรให้ เป็นการประชุมที่เปิดเผยไม่ควรให้ข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธาน ควรให้สมาชิกของสภาเทศบาลเลือกประธานชั่วคราวขึ้น สำหรับการประชุมในกรณีเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอทราบข้อซึ่งความเห็นของกรรมการว่าทำไมให้ข้าหลวงประจำจังหวัด เป็นประธานและทำไมการประชุมเช่นนี้จึงให้เป็นการประชุมลับ ทำไมไม่ประชุมอย่างเปิดเผย

นายไป - ระ สมภาพร (ประธานกรรมการ) : สองมาตรานี้ก็ถือว่าเป็นหลักความที่เนื่องมาจากมาตรา ๔๐ ของมาตรา ๓ คือเดิมเรามีอยู่ว่าสมาชิกสองในสามยื่นคำร้องมายังกระทรวงมหาดไทยแล้ว กระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาและในชั้น

พิจารณากฎหมายสิการ เราโคคิดกันว่า บัดนี้สภาเทศาสนันคล้าย ๆ กับการควบคุมมนตรีนั้นจะมีน้อยไปเสียแล้ว คือการอะไรเป็นไปในารรักษวิโดยมาก เพราะฉะนั้นจึงโคหันมาในทางให้สมาชิกมีโอกาสควบคุมคณะเทศมนตรีคือการอภิปรายคณะกรรมาธิการเราพยายามจะหาในทางรูปเบิอกอภิปราย แต่เราไม่สามารถจะเขียนเบิอกอภิปรายได้ เพราะผลในการเบิอกอภิปรายทั่วไปนั้น เป็นผลในการลงมติว่าไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจเทศบาล เราไม่มีหลักข้อนี้ เพราะเหตุนี้เราจึงเอามาตรา ๔๐ อนุมาตรา ๓ นั้นมาแสดงรูปเป็นการฟ้องนั้น ได้มีการอภิปรายด้วย ที่นี้การที่จะอภิปรายในการฟ้องนี้ให้เป็นผลจริง ๆ แล้ว เราก็มาคิดดูว่า ในขณะที่มีการฟ้องร้องกันขึ้น สภาขอมแบ่งเป็นหลายฝ่าย คืออย่างน้อยก็มี ๒ คือ ถ้าหากว่าจะให้สภานั้นโหวตว่าให้สมาชิกผู้หนึ่ง ผู้ใดเป็นประธานแล้ว ความสำคัญนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะเหตุว่าประธานมี ๒ คนไม่ได้ แต่ความจริงในสภานั้นอย่างน้อยก็มี ๒ ฝ่ายแล้ว ที่นี้ปัญหาว่าจะให้สมาชิกเป็นประธาน เราแต่ไม่ออก เราจึงแก้ปัญหาในทางที่ว่าให้ศาลหลวงประจำจังหวัด ซึ่งเป็นคนกลางเป็นประธาน ที่นี้ปัญหาต่อไปก็คือว่าการประชุมนี้เราขอมให้เบิอกเผยหรือเป็นลับ เราโคพยายามขอเท็จจริงว่า ถ้าในกรณีเช่นนี้ขอมให้เบิอกเผยกันแล้วก็จะเป็นเรื่องมีสมาชิกฝ่ายที่ไม่มุ่งถึงแพ้หรือชนะ มุ่งจะประจานกัน กาวีให้ประชุมเบิอกเผยแล้วก็ไปเผยแพร์กันได้ ผลแห่งการสาคนำรคกันนั้นก็ไม่มีมากนัก แต่ผลแห่งท้องดินนั้นจะได้รับความเสียหายมาก เพราะเหตุนี้จะมีกว่าไหน ๆ จะฟ้องกันแล้วก็ว่ากันไปโหวตเป็นอึกถูกเป็นถูก เพราะถ้าไม่ทำเช่นนี้แล้วสมาชิกอาจจะถือโอกาสในการอภิปรายนั้นเป็นการเผยแพร์ ถ้าหากว่าอีกผลากไปอย่างใด ความรู้สึกสันตะเหิอนในท้องดินนั้นอาจจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงคิดว่ากาที่เขียนนี้เพื่อจะให้คนที่สูงที่จะโคได้ ผลที่สุดทางกระทรวงมหาดไทยไม่เห็น คณะเทศมนตรีก็ไมรู้ แต่ว่าข้อนี้มันก็อยู่ในส่วนเรื่อย ๆ ซึ่งเขาไม่มีโอกาสแก้ตัว แต่ฝ่ายที่ไม่โคฟ้องก็ไม่มีโอกาสโคอภิปรายในขั้นที่เราให้โอกาสทั้งสองฝ่าย ฝ่ายที่ฟ้องหรือถูกฟ้องก็ว่าขึ้นมา และเทศมนตรีจะว่าอย่างไรแล้วเราจะสั่งให้หยุดหรือไปเท่านั้น ส่วนเรื่องภายในนั้นควรจะเป็นเรื่องของทางราชการมากกว่า - เพราะฉะนั้นหวังว่าสมาชิกผู้หนึ่งจะหายข้องใจ

เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ และขอให้เลขาธิการอ่าน

กรรมการเข้าประจำที่

นายวุฒิ สุวรรณรัตน์ (กรรมการ) : คณะกรรมการขอแก้ข้อความที่ได้ยกไว้บางคำในหน้า ๕ มาตรา ๒๕ ตี ๖ บรรทัดหนึ่งบรรทัดที่ ๔ คำว่า "โดย" เป็นประธาน ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง" นั้น คำว่า "โดย" นั้นโปรดแก้ไขให้เป็น "ให้" แห่งที่ ๒ โปรดพลิกไปหน้า ๖ อยู่ข้างหลังหน้า ๕ นั้นเอง ในมาตรา ๓๐ ข้อ ๕ บรรทัด ๒ บรรทัดสุดท้าย โปรดเติมข้อความที่ว่า "เว้นแต่การออกตาม (๒) (๓) และ (๔)" เติมต่อไปอีกว่า "ไม่ต้องออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่นั้น" มีเท่านั้น

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น ฉบับที่ ๒

พุทธศักราช ๒๔๘๖ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ แล้วก็มี มาขึ้นเป็นมาตรา ๔ ใหม่ มาตรา ๕ ในมาตรา ๕ มีมาตรา ๒๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มีมาตรา ๒๕ ซึ่งแก้ไขใหม่ คือมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ตี มาตรา ๒๕ มีมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ตี มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ ในมาตรา ๑๐ มีมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ มีมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ มีมาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๓ มีมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๔ มี มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ มี มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๑๖ มีมาตรา ๒๕ มาตรา ๑๗ มี มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๕ มีมาตรา ๑๗

นายจำ จิวีสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ความในมาตรา ๑๗ ให้ใช้ความ

ในมาตรา ๒๕ แทน ซึ่งมีความปรากฏว่าในอำเภอหนึ่ง นอกจากมีกรรมการอำเภอ ให้มีตำแหน่ง เสมือนพนักงานอยู่ในบังคับบัญชากรรมการอำเภออีกมากน้อยตามสมควร แก่ราชการ กับมีปลัดอำเภอประจำตำบลซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือกำนันผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลในตำบลนั้น ปลัดอำเภอประจำตำบลมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับกรรมการอำเภอซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ แต่รับผิดชอบในกิจการเฉพาะตำบลที่ตนมีหน้าที่ประจำอยู่ ความในมาตรา ๓๓ นี้ มีความสงสัยอยากจะถามคณะกรรมการมาธิการ ซึ่งเป็นผู้แก้ไขเพราะความในมาตรา ๓๓, ๓๔ นี้ ปรากฏว่าคณะกรรมการมาธิการแก้ไขโดยข้อความอย่างที่ได้แก้ไขแล้วเมื่อีก คือฉันอยากถามว่าในตำบลหนึ่งเรามีกำนันผู้ใหญ่บ้านและปลัดประจำตำบล และยังมีความจำเป็นต้องมีตำแหน่ง เสมือนพนักงานอีก โดยเฉพาะตำบลหนึ่งมีปลัดประจำตำบลอยากจะขอรับคำอธิบายจากคณะกรรมการมาธิการว่าคือตำแหน่งหลายตำแหน่งเหมือนกัน รู้สึกว่าเท่าที่ฉันได้ไปพบเห็นมา.....

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ท่าน ในนี้รัฐบาลร่างมาที่มีการแก้ไข ส่งให้ไปแล้ว *แพทย์ประจำตำบลในตำบลนั้น* อันหนึ่ง วรรค ๒ ว่า * ซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่* ท่านจะขอแก้ตามที่รัฐบาลเสนอมา หรือชักข้อในกาที่กรรมการมาธิการขอแก้ไขเพิ่มเติม

นายเจ้า ชำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : คืออยากจะฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการมาธิการ ตามที่ฉันถามเมื่อกี้

ประธานสภา ฯ : หมดโอกาสแล้วท่าน

นายเจ้า ชำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : เพราะเห็นว่ามีการแก้ไขโดยกรรมการมาธิการ

ประธานสภา ฯ : แก้ไขนิดเดียว คือ แพทย์ประจำตำบล ท่านชักข้อหรือ

นายเจ้า ชำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : มาตรา ๓๓ ไม่มีผู้ปฏิบัติ แต่มีการแก้ไขโดยกรรมการมาธิการ ดังนั้นจึงอยากจะถาม เพราะเหตุว่าฉันมีสิทธิที่จะถามได้หากว่าท่านประธาน ไม่ให้ฉันมีหน้โอกาส คือที่แก้ไขเพิ่มเติม แพทย์ประจำตำบลเข้าไปด้วย คือรวมความว่าในตำบลหนึ่งมีตำบลหลายตำบลซ้อน ๆ กัน ซึ่งที่จริงคณะกรรมการแก้ไข

แพทประจำตำบลเขาไป เพราะฉะนั้นขอมายจะทราบความมุ่งหมายในมาตรานี้ ให้ชก
เจนเพื่อจะไปแก้ปัญหาค่าง ๆ ที่ราษฎรถามผู้แทนราษฎรว่า ตำแหน่งมีเขื่อน ๆ กัน ซึ่ง
น่าจะอยู่ในภายหลัง

นายพัน สุพรรณสาร (กรรมาธิการ) : เรื่องตำแหน่ง เป็นเรื่อง ของรัฐบาลจะ
ช้อนกันก็เขียนออกไปตามรัฐบาล

นายแก้ว สิงหะเกษมทร์ (กิจกร) : มาตรา ๗๕ วรรค ๒ ซึ่งแก้ไขโดย
มาตรา ๑๗ นั้น ในวรรค ๒ ซึ่งคณะกรรมการได้เติมคำว่า "ซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายว่า
ด้วยลักษณะปกครองท้องที่" แต่เดิมหน้าที่ของปลัดตำบลนั้นได้วางไว้ว่า "ปลัดอำเภอ
ประจำตำบลมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับกรมการอำเภอ แต่รับผิดชอบในกิจการเฉพาะ
ตำบลที่ตนมีหน้าที่ประจำอยู่" แล้วคณะกรรมการมาเติมว่า "ซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายว่า
ด้วยลักษณะปกครองท้องที่" ในข้อนี้จะมีสักข้อใด ในมาก เพราะเหตุว่าถ้ามาเติมคำว่า
กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่แล้ว ปลัดอำเภออาจจะอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร
ต่าง ๆ ได้ ยิ่งกว่าที่จะบัญญัติด้วยคำอีก ๒, ๓ คำเขาไปเป็นต้นว่ามีสัตว์พาหนะ สัตว์
พาหนะเก็บใส่พอสสมควรชำระของนำสัตว์พาหนะนั้นไปจดทะเบียนห้าตัวรูปพรรณ ตาม
พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ แต่เมื่ออ้างหน้าที่ปลัดอำเภอประจำตำบลแล้ว แทนที่ปลัด
อำเภอประจำตำบลจะช่วยเหลือราษฎรโดยราษฎรไม่ต้องคอยขึ้นบ้านขึ้นทะเล
ไปนอนคอยหากที่อำเภอ ถ้าหากว่าเราไม่เขียนข้อความ ๓, ๔ คำนี้ ปลัดอำเภอก็จะ
ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรได้ นี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง และยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก
จึงสงสัยว่าเหตุใดกรรมาธิการจึงเติมข้อความนี้ให้ครบลงไป

นายสิทธิ รุณานนท์ (ประธานกรรมาธิการ) : การที่กรรมาธิการเติมข้อความ
"ซึ่งมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่" มา ก็โดยเพราะเหตุว่าอำนาจของ
กรมการอำเภอ ซึ่งปลัดอำเภอประจำตำบลมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันนั้น มีอำนาจอยู่
มากมายทีเดียว คือนอกจากกฎหมายปกครองท้องที่แล้ว กรมการอำเภอยังมีอีกมากมาย
อำนาจนั้นถ้าหากว่าให้ปลัดอำเภอมีด้วยแล้วคณะกรรมการเห็นว่า จะเกินไป จึงเพิ่ม
ความข้อนี้เข้าไป จึงเป็นแค่เพียงปลัดอำเภอมีอำนาจเท่าที่เขียนไว้เท่านั้น

นายแก้ว สิงหะเซนทร (สิทธิกร) : ถ้าเช่นนั้นก็รู้สึกของใจยิ่งขึ้น คือเท่าที่ได้พิจารณาว่าอะไรที่ปัดล้นออกไปเพิ่มขึ้นหรือไม่ขึ้น ผู้แทนรัฐบาลโลกกล่าวว่า จะอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร คือจะให้ราษฎรนำเงินไปเสียภาษีอากรยังอำเภอที่อาจจะมีที่พักที่ศาลากลาง แต่เมื่อมาเพิ่มเช่นนี้ก็ดูเหมือนว่าจะไม่ทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นฉันไม่เห็นด้วยในการที่กรมการเพิ่มอ้อยค่าเหล่านี้ลงไป ผู้ใดเห็นด้วยไปกรับรอง

มีผู้รับรอง

นายสิทธิ ภูษานานนท์ (ประธานกรมการ) : ในเรื่องการภาษีอากรนั้นตามกฎหมายปกครองท้องถิ่นได้มีอยู่แล้วว่า ไร้กรมการอำเภอมีอำนาจและหน้าที่ เมื่อเราให้ปัดล้นอำเภอประจำศาลากลางมีหน้าที่ เรื่องภาษีอากรกับปัดล้น อำเภอนั้นในเรื่องภาษีอากรเช่นเดียวกันกับคณะกรรมการอำเภอ

นายแก้ว สิงหะเซนทร (สิทธิกร) : แต่มีในเรื่องภาษีอากร แต่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าของข้าพเจ้าในเรื่องนี้ด้วย

นายพัน สุทรวธสาร (กรมการ) : ตามความเข้าใจของท่านสมาชิกนั้นก็คือว่าต้องการจะให้ปัดล้นอำเภอประจำศาลากลางโดยกว้างขวางที่จะช่วยเหลือราษฎรที่จริงอยู่ถ้าคิดในแง่นี้ก็อาจจะเป็นผลดี ถ้าท่านคิดแคบๆก็คิดว่าได้มีอำนาจนั้นก็เป็นการหนึ่ง ที่จะใช้อำนาจในทางตรงกันข้ามได้ เพราะฉะนั้นที่ประชุมกรมการจึงคิดว่าจะให้อำนาจไปเท่าที่ความมุ่งหมายของรัฐบาลได้มุ่งหมายมาที่จะตั้งปัดล้นอำเภอประจำศาลากลางขึ้น ปัดล้นอำเภอประจำศาลากลางมีที่มุ่งหมายที่จะให้ไปทำการใด ๆ ทุกแห่งในท้องถิ่นศาลากลางนั้นก็หมายถึง คือความมุ่งหมายที่มีอำนาจก่อนแรงกล้าที่จะให้ประจำท้องถิ่นและศาล คือแนะนำกันผู้ใหญ่นำราษฎรมาพบใหม่และแนะนำไปสู่ความเจริญ ความเรียบร้อยเท่านั้น แต่ที่ที่เราจะให้ศาลซึ่งไม่มีเครื่องมือ เครื่องใช้สมบูรณ์จะเขียนแบบแผนอะไรก็ไม่มีเช่นนั้น ผลที่สุดเราจะเขียนไปก็ไม่มีประโยชน์นัก แต่อย่างอื่นนั้นหากทำได้เช่นนั้น ทางเสียก็จะมีเหมือนกัน อย่างที่ท่านของใจว่า อย่างที่จะทำตัวพิมพ์ธรรมดาที่มีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่า บุคคลผู้ใดเป็นนายทะเบียนก็ควรจะไปทำกับบุคคลนั้น เมื่อใดมีความว่ากำลังปัดล้นอำเภอประจำศาลขึ้นแล้วจะทำให้ในเหตุการณ์ดีหรือไม่ เมื่อทำไม่ได้

เช่นนี้ เราก็กำหนดหน้าที่ของปลัดอำเภอประจำศาลไว้ให้เหมาะสมกับความจำเป็นของ
รัฐบาลที่เกี่ยวกับการบำรุงชนบท การบำรุงชนบทนั้นก็คือตามกฎหมายปกครองท้องถิ่น
เอง เพราะฉะนั้นจึงจำกัดอำนาจของปลัดอำเภอประจำศาลไว้ตามกฎหมายปกครอง
ท้องถิ่น ถ้าเราจะไม่ระบุไว้เช่นนั้นแล้ว ก็จะมีปัญหายุ่งยากขึ้น คือในมาตราหนึ่งของ
พระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นว่า ก็การใดที่มีกฎหมายบัญญัติโดยชัดแจ้งแล้ว ให้เป็น
หน้าที่ของกรมการอำเภอ ถ้าหาว่าให้อำนาจแก่ไปโดยไม่มีขอบเขตแล้ว ในบางกรณี
ใช้ได้ตามข้อใจ ก็เห็นว่าจะเป็นการเกินไปด้วยว่าความประสงค์ของรัฐบาล ที่จะตั้งปลัด
อำเภอประจำศาลขึ้นไว้ และความมุ่งหมายก็เพื่อจะให้เกิดการปกครองท้องถิ่นที่เท่านั้นเรา
จึงเขียนให้เป็นที่พอเหมาะพอสม

ประธานสภา ฯ : ข้อที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นที่
กรมการอำเภอเสนอมาขอไปประกอบด้วย

สมาชิกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอไปประกอบด้วย

สมาชิกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีส่วนน้อย เป็นอันว่า ให้เป็นที่
กรมการอำเภอเสนอมา ขอไปเลย

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๔๔ มี มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๒๐

ไม่มีผู้ออกความเห็นคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมวดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการสหกรณ์ พุทธศักราช
๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓
ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ และขอให้เลขาธิการอ่าน

กรมการอำเภอเข้าประจำที่

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการสหกรณ์ พุทธศักราช
๒๔๘๖ คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไขโดยกรมราชการ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไขโดยกรมราชการ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไขโดยกรมราชการ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีผู้ออกความเห็น

ประธานสภา ฯ เห็นควาระที่ ๒ แล้ว ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรทกยมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ ตอนปลายทาง ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ ตอนปลายทาง ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม

พุทธศักราช ๒๔๘๖

นถกถการ

โอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ ตอนปลายทางในท้องที่ตำบลสัตหีบ กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๒๕๕.๐๐ ตารางเมตร ให้แก่กระทรวงกลาโหม

เทศอ

ที่คินคังกล่าวนี้ คือทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ ตอนปลายทาง
โคม่ประกาศเป็นเขตปลอดภมิในราชการทหารแห่งกองทัพเรือที่ตำบลสัตหีบ เพื่อประ
โยชน์แก่ราชการทหาร จำเป็นจะต้องตัดทางสาธารณะตอนปลายทางนี้ส่วนหนึ่ง ตั้งแต่
ระยะระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๑๐๔ + ๕๕๓.๕๐ ถึงสุดปลายทางที่หลักกิโลเมตรที่
๑๐๔ + ๗๕๐.๐๐ ในแก่กระทรวงกลาโหม และกองทัพเรือก่อสร้างทางแยกจากตอน -
ปลายทางหลวงส่วนที่เหลือ เข้าบริเวณหมู่บ้าน และตลาดตำบลสัตหีบ ถึงชายทะเลเช่น
เคยวกัน ทดแทนให้ประชาชนใช้ควมแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงใน
ระยะเขตทางดังกล่าวให้แก่กระทรวงกลาโหมตามความในมาตรา ๑๐๐๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อใช้ราชการทหารต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา -
ชลบุรี - สัตหีบ ตอนปลายทางในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ให้แก่กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา -
ชลบุรี - สัตหีบตอนปลายทาง ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้แก่กระทรวง
กลาโหม เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวง สาย
ฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบตอนปลายทาง ในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี"

ใหนักกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๔๖

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบคอนปลาช ทาง ตั้งแต่หลักกิโลเมตรที่ ๑๑๔ + ๔๘๓.๕๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓๔ + ๓๕๐.๐๐ ในท้องที่ตำบลสัตหีบ ถึงอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๔๕.๐๐ ตารางเมตร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ใหนักกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

น.อ. บุง ศุภลาสัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ คอนปลาชทางในท้องที่กิ่งอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ใหนักกระทรวงกลาโหม - พุทธศักราช ๒๔๔๖

หลักการโอนที่ดินทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ คอนปลาชทางในท้องที่ตำบลสัตหีบ ถึงอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๔๕.๐๐ ตารางเมตร ใหนักกระทรวงกลาโหม

เหตุผล ที่ตั้งดังกล่าวนี้ คือทางหลวงสายฉะเชิงเทรา - ชลบุรี - สัตหีบ คอนปลาชทาง ได้มีประกาศเป็นเขตปลอดภัยในราชการทหารแห่งกองทัพเรือที่ค่ายล สัตหีบ เพื่อประโยชน์แก่ราชการทหาร จำเป็นจะต้องค้ำทางสาธารณะคอนปลาชทางนี้ส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ระยะระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๑๑๔ + ๔๘๓.๕๐ ถึงจุดปลายทางที่หลักกิโลเมตรที่ ๑๓๔ + ๓๕๐.๐๐ ใหนักกระทรวงกลาโหมและกองทัพเรือ ได้สร้างทางแยกจากคอนปลาชทางหลวงส่วนที่เหลือ เข้ามาบริเวณหมู่บ้านและกลอกค่ายลสัตหีบถึงชายทะเล เช่นเดียวกับถนนหนทางให้ประชาชนใช้ช่วยแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติโอนที่ดินทางหลวงใน

ระยะเขตทางดังกล่าวแล้ว ให้แก่กระทรวงกลาโหมตามความในมาตรา ๑๑๑๔ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้ราชการทหารต่อไปหวังว่าสถานีจะรับหลักการ
ไว้ด้วยดี

ไม่มีผู้ออกความเห็น

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็น จึงขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นว่าควรจะรับหลักการนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปคอยมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการนี้ร่างพระราชบัญญัติ นี้ไว้
พิจารณาต่อไป ส่งกรมการสาธารณสุขหรือวิสามัญ

น.อ. พงศสุภาสัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่ง
กรมการสาธารณสุข

ประธานสภา ฯ : ส่งกรมการสาธารณสุข ชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในวันนี้

น.อ. พงศสุภาสัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ๑ วัน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จึงขอให้ประชุม
อนุมัติ หมดระเบียบวาระ ขอให้เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๑ น.

คณะกรรมการตรวจรายงานผลการประชุม

พ.ศ. ชุม จันทร์ทวี
ณล แสนสระดี
เสกธ เจตสมมา
สว่าง สนิทพันธ์
บุญช่วย บูรพันธ์
อนุสรภวณี พรหมประกาย
ประจวบ มหาพันธ์

ทรงไว้แล้ว พ.ศ. ๒๕๑

ผู้ตรวจงาน

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาศ
ณิ ทุทธพร
สุภร ศรีสุชาศ
สุรินทร์ อีพิลากร
สุพันธ์ ขวลักษ์ผลลธิศ
เล็ก จารุณี

ทอง เปลว ชลภูมิ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร